

Πρόταση ασκήσεως για την Μεγάλη Σαρακοστή.

Τώρα βρισκόμαστε στο στάδιο της Αγίας Τεσσαρακοστής. Να αυξηθεί η προσευχή. Να αυξηθεί η ανάγνωση. Να αυξηθεί η Αρετή. Κάθε βράδυ να αγρυπνείτε περισσότερο στην Προσευχή.

Να παύσουν τα λόγια. Να λείψουν οι κουβέντες, διότι με τη σιωπή θα κατορθώσετε το παν. Η αγία Τεσσαρακοστή είναι περίοδος ασκήσεως της αρετής.

Η εποχή αυτή ανακαινίζει τη φύση. Βλέπουμε όλα τα δένδρα να ανανεώνονται. Βγάζουν νέα φύλλα και άνθη και ετοιμάζονται, για να καρποφορήσουν. Και έτσι να αναπληρώσουν τη ζημιά άλλων χρόνων. Το ίδιο πρέπει να κάνει και ο άνθρωπος.

Κάθε χρόνο πρέπει να αποκτά νέα ζωή, νέα προθυμία, νέα ανδρεία, νέο θεϊκή αγάπη, για να βλαστήσει νέους καρπούς αρετών και να τις προσφέρει στον ευεργέτη του Θεού. Και όπως ο καιρός για την καρποφορία των δένδρων είναι αυτή η εποχή, η άνοιξη, έτσι και ο καιρός των αρετών είναι η αγία Τεσσαρακοστή που θα εργασθούμε, για να αναπληρώσουμε τα χρέη και τις ζημιές των περασμένων χρόνων.

Άγιος Ανθιμος Χίου

ΚΑΛΟΣΥΝΗ

Κάποτε, ο γνωστός συγγραφέας Ντοστογιέφσκυ βγήκε στον απογευματινό του περίπατο. Ενώ η ημέρα έφθανε στο σούρουπο ένας ζητιάνος άπλωσε το χέρι και ζητούσε βοήθεια. Ο Ντοστογιέφσκυ ψάχνει τις τσέπες του να βρει κανένα κέρμα, αλλά δεν βρίσκει τίποτα. Ψάχνει το ρολόι του να το προσφέρει, αλλά και εκείνο το είχε ξεχασμένο στο σπίτι του. Ο μεγάλος

αυτός συγγραφέας κοκκίνισε λίγο στο πρόσωπο και πάνω στην αμηχανία του έσκυψε, φίλησε το χέρι του τυφλού και ψιθύρισε: " Συγχώρα με, καλέ μου άνθρωπε, γιατί αυτή τη στιγμή δεν έχω τίποτα να σου προσφέρω". Και ο γέρο ζητιάνος απαντά: " Ευχαριστώ πολύ. Το πήρα. Αυτό που μου έδωσες δεν μπορούσα να το βρω αλλού. Το νόμισμα της καλοσύνης σπάνια το βρίσκω".

Ε
Π
Ι
Κ
Ο
Ι
Ν
Ω
Ν
Ι
Α

25^η Μαρτίου 1821

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΚΔΟΧΗ ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΜΝΟΥ

Αγίου Νικολάου του Νέου Θηβών

Τηλ. & fax 2262024282

WWW.INAGIOUNIKOLAOUTOUNEOU.GR • E-mail:
osiomnikolaos@gmail.com

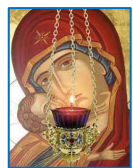
Σαρακοστή: νηστευτές στον δρόμο

Ολόκληρη τη σαρακοστή νηστεύω. Νηστεύω, δηλαδή, από την Καθαρά Δευτέρα μέχρι τα ξημερώματα της Κυριακής του Πάσχα. Νηστεύω γιατί έχω μπροστά δρόμο, κι όταν έχεις δρόμο δεν θέλεις να βαρύνεις. Καθαυτή η λέξη "σαρακοστή" δεν σημαίνει τίποτα άλλο, παρά μέτρημα του δρόμου που απομένει. Σα να λέει: "σαράντα μέρες υπολείπονται..."

Η σαρακοστή δεν υπάρχει επειδή τάχα οι μέρες της είναι ιερότερες ή μαγικότερες! Υπάρχει χάριν του τερματισμού της! Υπάρχει για να μυεί στην έννοια του οράματος, του καινούργιου που βρίσκεται στο τέρμα των σαράντα ημερών: στη Μεγαλοδομάδα και εν τέλει στην Ανάσταση! Κι έτσι, νηστευτής σημαίνει ύπαρξη προσανατολισμένη στο μέλλον. Το να νηστεύω σημαίνει όχι απλώς να δηλώνω, αλλά και να ζω με όλες τις διαστάσεις της ύπαρξής μου (πνευματικές και βιολογικές αξεχώριστα) το ότι ο κόσμος τούτος, ο βυθισμένος στη φθορά και στο άδικο, οφείλει να αλλάξει. Οφείλει να βιωθεί ως ένας κόσμος ο οποίος δεν μπορεί να χορτάσει τον άνθρωπο που διψά για ζωή. Κι όταν μιλάμε για αλλαγή του κόσμου, δε μιλάμε για κατάργηση ή εξάτμιση του ή αντικατάστασή του από καποιο υπερπέραν.

Αλλαγή του κόσμου, στη χριστιανική οπτική, σημαίνει απελευθέρωσή του από κάθε θάνατο, κυριολεκτικό και μεταφορικό: από κάθε τι που νεκρώνει την ανθρωπιά, που βάζει ημερομηνία λήξης στην αγάπη, που διακόπτει τον έρωτα, που κολοβώνει το δικιο. Μέχρι τη θανάτωση του θανάτου, δηλαδή μέχρι τα ξημερώματα της Κυριακής του Πάσχα, μέχρι να ακουστεί η ιαχή "Χριστός Ανέστη!", έχουμε πόλεμο - όχι άραγμα, όχι ανεμελιά.

Έχουμε μπροστά μας δρόμο που περνά από Γολγοθά, από το κόστος δηλαδή, του να αντιπολιτευέσαι τον κόσμο τούτο. Κι ο δρόμος δεν προκύπτει αυτόματα! Τον φτάνει η πράξη. Σαρακοστή, λοιπόν, σημαίνει άσκηση στη διάκριση. Άσκηση στο να μην είμαι αδιάκριτος παμφάγος καταναλωτής ιδεών και καταστάσεων, αλλά πηδαλιούχος του εαυτού μου. Ικανός στο να διακρίνω τι δέχομαι και τι αρνούμαι. Η σαρακοστή, κοντολογής, είναι πράξη βαθειά πολιτική και βαθειά θρησκευτική ταυτόχρονα. Και η πίστη στην Ανάσταση είναι πράξη για την Ανάσταση, στάση βαθειά πολιτική και βαθειά θρησκευτική ταυτόχρονα, η στάση όσων αρνούνται να αναγνωρίσουν το φασισταριό του θανάτου ως μοιραίο και αναπόφευκτο. Μεγάλη κουβέντα, και μακάρι να την αντέξουμε! Και γι' αυτό οι ευχές την περίοδο αυτή είναι ευχές για κουράγια.

"Καλή Σαρακοστή" σημαίνει καλό δρόμο. Μα, "καλή Ανάσταση" σημαίνει πως ο δρόμος αυτός έχει ένα φτάσιμο: το καινούργιο που σπάζει τη μιζέρια και την υποτέλεια.

ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΚΑΘΙΣΤΟ ΥΜΝΟ

Παρασκευή 28 Μαρτίου 2012 από 7.30 έως 12.30 ν.

ΟΙ ΠΛΗΓΕΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Η Αγία Γραφή μας τα λέει καθαρά ότι οι πληγές του Χριστού είναι πέντε. Μα είναι η φοβερή πραγματικότητα: δύο στα χέρια δύο στα πόδια και μία στα πλευρά. Από τα καρφιά. Και από τις αμαρτίες μας. Τρυπημένα τα χέρια που ευλογούσαν! Τρυπημένα τα πόδια που βάδιζαν τον δρόμο της αληθείας! Τρυπημένη η πλευρά, που άναψε την θεία και ιερή φλόγα της αγάπης!

Έτσι το θέλησε ο Υιός του Θεού.

-Να Του τρυπηθούν τα χέρια, για τις αμαρτίες που εκάμαμε με τα χέρια μας- (φόνους, κλεψίες, βιαιότητες).

-Να Του τρυπήσουν τα πόδια, για τις αμαρτίες που εκάμαν τα πόδια, (ένα δάσος πόδια!), που έτρεξαν να κάνουν το κακό, το κάθε κακό!

-Του τρύπησαν την πλευρά κοντά στην καρδιά, γιατί η δική μας καρδιά, ήταν γεμάτη με κάθε κακία ασέβεια, βλάσφημες σκέψεις, κτηνώδεις επιθυμίες, μίσος και φθόνο, και σχέδια δαιμονικά εναντίον αδελφών, εναντίον φίλων, εναντίον του Θεού!

-Τρυπήθηκαν τα χέρια του Χριστού, για να θεραπευθούν οι αμαρτίες που { εκάμαν τα δικά σου χέρια!

-Τρυπηθηκαν τα πόδια Του, για να επιστρέψουν τα πόδια τα δικά σου από τον δρόμο της απώλειας!

-Τρυπήθηκε η πλευρά Του, για να καθαρίσει η δική σου καρδιά από τις αμαρτωλές σκέψεις και επιθυμίες!

Όταν ο Κρόμβελ, ο φοβερός αυτός δικτάτορας της Αγγλίας, άρχισε να αρπάζει τις περιουσίες των Μοναστηριών και των Εκκλησιών, έγινε μια μεγαλειώδης πορεία διαμαρτυρίας. Μια διαδήλωση. Χιλιάδες λάβαρα και πανώ, που έγραφαν «Οι πέντε πληγές του Χριστού». Και ο δικτάτορας υποχώρησε. Μετάνοιωσε. Οχι για άλλο λόγο. Σεβάστηκε τα λόγια, που ήταν γραμμένα στο πλακάτ: Πέντε είναι οι πληγές του Χριστού!

Μάθε να τις σέβεσαι και συ!

Πέντε είναι οι πληγές του Χριστού! Πέντε οι κρουνοί του Αιματός Του. Από αυτές έρευσε το Αίμα Του, που αγίασε την γη και εξηγόρασε το ανθρώπινο γένος. Με το Αίμα Του, που έρευσε από τις πέντε πληγές Του πλένει τον κάθε πιστό Του. Σαν θαυματοργός και παντοδύναμος ο Κύριος πήρε πέντε ψωμιά, και έθρεψε με αυτά πέντε χιλιάδες ψυχές! Έτσι και με το Αίμα Του. Μπορεί να θρέψει ψυχικά εκατομμύρια πιστών! Αυτό είναι η Θεία Μετάληψη!

Φρόντισε λοιπόν την Μεγάλη Παρασκευή να σταθείς κάτω από τον Σταυρό Του. Και παρακάλεσε Τον. Να σε καθαρίσει και σένα με το Αίμα Του. Και να ζωοποιήσει την ψυχή σου. Ωστε, την Ανάσταση, να φωνάζεις και συ μαζί με τις άγιες μυροφόρες ότι Ανέστη ο Κύριος όντως.

Νικόλαος Βελμίροβιτς Επίσκοπος Αχρίδος

Αρβανίτης και Αλβανός. Είναι το ίδιο;

Ο όρος Αρβανίτης που αφορά τους Σουλιώτες, τους Υδραίους, τους Σπετσιώτες κ.α., προέρχεται από τη λέξη "Αρβανον", τοπωνύμιο της Βορείου Ηπείρου, που το βρίσκουμε ήδη από τον 11ο αιώνα στα κείμενα της Άννας Κομνηνής. Από το Άρβανον, δηλαδή από την

Ελληνικότητα Βόρειο Ηπειρο, κατέβηκαν σε πόλεις και νησιά της Νοτίου Ελλάδος ελληνικοί πληθυσμοί που μιλούσαν αρβανίτικα. Δηλαδή μία διάλεκτο ανάμικτη με αρχαία ελληνικά, λατινικά, τουρκικά και εντόπια βαλκανικά γλωσσικά στοιχεία. Η σύγχυση μεταξύ των λέξεων Αλβανός και Αρβανίτης δημιουργείται μόνον στην ελληνική γλώσσα, διότι φαίνονται να μοιάζουν οι δύο όροι ηχητικά. Η ομοιότης είναι μόνο επιφανειακή. Στην ουσία διαφέρουν κατά πολύ. Άλλωστε οι ίδιοι οι Αλβανοί αποκαλούν εαυτούς Σκιπετάρ και την χώρα τους Σκιπερία : χώρα των Αετών. Τι κοινό μπορούν να έχουν ένας Σκιπετάρ και ένα Έλλην αρβανιτόφωνος ;

Κ.Χολέβας